

omkostninger, der blev nævnt, at pensionsopsparingen er forholdsvis beskednen for hver enkelt, og at det kan være vanskeligt at vække den enkeltes interesse. Jeg tror, vi får meget mere ud af, at man får lavet en offentlig repræsentation i ATP's bestyrelse, og at man får en offentlig repræsentation i LD. Så vil jeg i øvrigt gerne sige til det med, at der skulle være mistillid til medlemmerne. Jeg nærer ingen mistillid til medlemmerne, jeg siger nemlig herfra, at vi ikke skal diktere den beslutningskompetence, som skal besluttes ude i de enkelte pensionsinstitutter, i lønmodtagerorganisationerne og i arbejdsgiverorganisationerne.

Hvis ikke det er udtryk for tillid til medlemmerne af de pågældende organisationer, at vi trygt overlader ansvaret for den opgave til dem, ved jeg ikke, hvad det er. Det opfatter jeg som tillid til de pågældende medlemmer og også tillid til, at de vil fungere aktivt som medlemmer.

Det, vi kan bidrage til, er at sikre, at der er en tilstrækkelig gennemskuelse på dette område. Det er meget uoverskueligt med de mange forskellige ordninger, der er. Det kan være svært at skaffe sig et tilstrækkeligt overblik, og vi kan bidrage til at skabe åbenhed. Dertil kan det pensionsmarkedsråd, som økonomiministeren har lagt op til, være et vigtigt bidrag til at skaffe tilstrækkelige informationer til, at de enkelte medlemmer og de enkelte organisationer kan udøve deres medlemsindflydelse. Det synes jeg er meget mere vigtigt, og det er et meget mere reelt grundlag for demokrati end det, man her lægger op til, hvor jeg ved, at nogle jo satser på, om man kunne få opløst Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Det er i realiteten det, det handler om.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Spørgsmålet om demokratisering af lønmodtagerfondene, ATP og LD, og pensionskasserne, er et vigtigt spørgsmål, der presser sig mere og mere på, i takt med at stadig flere lønmodtagere omfattes af aftale om arbejdsmarkedspension, og i takt med at pensionsformuerne vokser og vokser.

Mere end 1,7 millioner er i dag omfattet af aftaler om arbejdsmarkedspension, 3,9 millioner danskere har pensionsrettigheder i ATP, og de samlede pensionsformuer udgjorde ved udgangen af 1994 ca. 800 mia. kr. eller 80 pct. af 1 års bruttonationalprodukt svarende til omkring 160.000 kr. pr. dansker. Alle tre tal vil vokse i de kommende år, mest eksplosivt tallet for formuerne, som ifølge økonomiministerens oplysning

ger i besvarelsen af forespørgslen her i dag allerede har passeret de 1.000 mia. kr., hvilket modsvare bruttonationalproduktet.

Forvaltningen af pensionsformuerne vil derfor både få en stadig større samfundsøkonomisk betydning – allerede i dag ejer pensionsinstitutterne knap ¼ af samtlige obligationer og aktier noteret på Københavns Fondsbørs – og også en stadig større betydning for den enkelte lønmodtager.

Fra Venstres side skal der derfor lyde en tak til SF for at rejse denne vigtige debat, som jeg føler vi med betænkningen fra udvalget om mere demokrati og åbenhed om pensionsinstitutternes investeringsbeslutninger har fået et godt grundlag for at føre.

Ikke mindst på den baggrund må jeg sige, at regeringens besvarelse af forespørgslen her i dag skuffer mig meget. Hvis man skal koncentrere det til nogle overskrifter, forstod jeg, at det, statsministeren sagde, var, at han opfordrede folk rundt omkring i branchen til at læse betænkningen, og det var nogenlunde også det, der stod tilbage efter økonomiministerens besvarelse, og så ville man nedsætte endnu et overflødig organ, et stort pensionsmarkedsråd, som skal bidrage yderligere til det bureaukrati, vi ellers har rigeligt af i Danmark.

Der var ikke meget at hente i besvarelsen, og jeg deler faktisk synspunktet hos dem, der har taget korte bemærkninger om, at det var meget lidt offensivt besvaret, og det gør jeg også, selv om jeg ikke vil karakterisere mig selv, som hr. Torben Lund var inde på det, som tilhørende hverken det yderste venstre eller det yderste højre.

I Venstre er vi stærkt optaget af at sikre den enkelte lønmodtager indflydelse på egne pensionsvilkår. I en tid, hvor den kritiske forbruger som begreb prises, når talen falder på økologiske fødevarer og på fransk rødvin, er der altså noget modsætningsfyldt i, at den enkelte i langt de fleste tilfælde er helt uden reel indflydelse på, hvordan egne pensionsbidrag forvaltes, og her er det vigtigt at holde fast ved, at pensionsbidraget, der aftales i forbindelse med overenskomsterne, jo er et personligt gode, en personlig ydelse på linje med løn, arbejdstid og bløde pakker. Det er ikke en gave, der falder ned fra himlen, men det er en del af modydelsen for udført arbejde, som blot ikke kommer til direkte udbetaling, men investeres med henblik på ordentlige vilkår i pensionsalderen. Ud fra en folkestyrebetragtning, ud fra en demokratisk